

Práce podává ucelený obraz o vzniku, vývoji a plánovaném zániku institutu rámcových rozhodnutí jako právních aktů třetího pilíře EU. Pojednáváný problém o vztahu rámcových rozhodnutí k mezinárodním úmluvám nelze vykládat izolovaně, pouze pomocí teoretického výkladu, nýbrž v s přihlédnutím celkovému vývoji justiční spolupráce ve věcech trestních. Sám institut rámcového rozhodnutí doznal zejména ve vztahu k rovině aplikační značný vývoj. Představená judikatura Evropského soudního dvora ukazuje nakolik se snažil sám Evropský soudní dvůr posunout vývoj v oblasti justiční spolupráce ve věcech trestních a v některých případech tak trochu suplovat zákonodárce, resp. chybějící vůli členských států v této oblasti (zvláště po neúspěchu Smlouvy o Ústavě pro Evropu). Lisabonská smlouva ukončuje existenci rámcových rozhodnutí, a pokud dojde k jejímu vstupu v platnost, pak také jednu etapu vývoje justiční spolupráce ve věcech trestních (dosud pojímanou v rámci tzv. třetího pilíře EU). Do budoucna by pak měly být přijímány místo rámcových rozhodnutí směrnice, které zejména s přihlédnutím k judikatuře ESD, mají jako právo komunitární přednost před národní legislativou členských států.